

Rozjímanie na pondelok 31. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na pondelok 31. týždňa v Cezročnom období. Navrhované témy sú: logika pokory a lásky; hodnota malého a veľkého; aby sme prijali Božie dary.

JEŽIŠ BOL POZVANÝ na obed do domu významného farizeja. Potom, čo povzbudil hostí, aby si nenárokovali vždy najlepšie miesta pri stole (porov. Lk 14, 8-11), obrátil sa na svojho hostiteľa a povedal mu: „Keď dávaš obed alebo večeru, nevolaj svojich priateľov ani svojich

bratov, ani príbuzných, ani bohatých susedov, aby nepozvali aj oni teba a mal by si odplatu“ (Lk 14, 12). Ak predtým hovoril prítomným o pokore, teraz chce ukázať, že táto pokora ide ruka v ruke s láskou.

Môže byť prekvapujúce, že Ježiš hovorí o týchto naukách práve na hostine. Využil však túto príležitosť, aby odovzdal to, čo sám neskôr urobí: obetovať sa na kríži s najväčšou pokorou a bez očakávania odmeny. Chce, aby jeho poslucháči prijali túto novú logiku, ktorá je opačná tej, ktorá nás vedie k tomu, aby sme mysleli len na seba. Ježišova logika nás vedie k skutočnému šťastiu. Ako hovoril svätý Josemaría: „Čím veľkodušnejší budeš z lásky k Bohu, tým budeš šťastnejší“[\[1\]](#).

„Nebojte sa,“ hovoril svätý Ján Pavol II. skupine mladých ľudí vo Švajčiarsku. „Boh sa nenechá prekonať vo veľkorysosti. Po takmer

šesťdesiatich rokoch kňazstva som rád, že vám tu pred všetkými môžem dať svoje svedectvo: je veľmi krásne obetovať sa pre Božie kráľovstvo až do konca! (...). Noste vo svojich rukách Kristov kríž, na svojich perách slová života a vo svojom srdci spasiteľnú milosť vzkrieseného Pána“[2].

JEŽIS HOVORÍ: „Keď chystáš hostinu, pozvi chudobných, mrzákov, chromých a slepých. A budeš blahoslavený, lebo oni sa ti nemajú čím odplatiť. No odplatu dostaneš pri vzkriesení spravodlivých“ (Lk 14, 13-14). Vieme, že tajomným spôsobom bude vzkriesenie *spôsobom odplaty* od Pána; dostaneme späť to, čo sme dali, ale v plnej miere. Zdá sa, že obetujeme život, ale v skutočnosti je to preto, aby sme ho znovu dostali z rúk Boha

Otca: „Samotný Boh je odmenou a cieľom všetkých našich námah“^[3], hovorí svätý Tomáš Akvinský.

Ježiš nás v tomto úryvku z evanjelia povzbudzuje, aby sme sa oslobodili aj od možnej oprávnenej vďačnosti; nejde o to, aby sme ju odmietli, ale aby nebola skutočným dôvodom, prečo konáme. Pán nás pozýva, aby sme objavili jeho spôsob milovania a odovzdávania sa druhým, bez vypočítavosti a očakávania odmeny. Kto miluje týmto spôsobom, oveľa viac si užíva lásku, lebo ju prijíma slobodne, bez nátlaku a donútenia.

Svätý Josemaría, keď uvažoval o bezpodmienečnosti Božej lásky k ľuďom, dokázal zvážiť nesmiernu hodnotu všetkého, čo robíme, lebo ani malé, ani veľké veci sa nemôžu rovnať tomu, čo sme dostali.

„Niektorí si možno predstavujú, že v bežnom živote je málo čo ponúknuť Bohu: maličkosti, drobnosti. Malé

dieťa, ktoré chce potešiť svojho otca, mu ponúka to, čo má: bezhlavého oloveného vojačika, cievku bez nite, kamienky, dva gombíky: všetko, čo má vreckách, svoje poklady. A otec neberie ohľad na detinskosť daru: poďakuje sa a objíme syna s nesmiernou nežnosťou. Tak konajme s Bohom, aby sa tieto detinské veci – tieto maličkosti – stali veľkými vecami, lebo veľká je láska“[4].

NIEKEDY NÁM môže byť ťažké prijať bezpodmienečnosť Božej lásky kvôli mentalite, ktorá ťažko chápe logiku bezodplatnosti. Môžeme si myslieť, že naše zásluhy a úsilie sú jedinými legitímnymi spôsobmi, ako dosiahnuť niečo hodnotné. Keďže sme ponorení do komerčnej logiky, ktorá je čisto ľudská, môže sa stať, že „srdce sa scvrkne, uzavrie a nie je schopné prijať toľko bezodplatnej lásky“.

Preto môžeme prosiť Pána: „Nech náš život svätosti rozširuje naše srdce, aby Božia bezodplatnosť a Božie dary, ktoré sú tu a ktoré nám chce darovať, dosiahli naše srdce“[5].

V evanjeliu čítame, že Ježiš pozval na svoju hostinu tých, ktorí mu na zemi nemôžu zaplatiť. A to dáva zmysel, lebo ako môžeme Bohu zaplatiť za to, čo nám dáva v Eucharistii, vo spovedi, vo sviatostiach a vo všetkých svojich daroch? Vnútoraná príprava na prijatie sviatostí nespočíva v logike splatenia toho, čo pre nás robí, ale v rozšírení našej duše, aby tieto dary naplnili náš život a viedli nás k láske, akú má On.

Svätý Josemaría hovorí, že „Pán nemal suché, chladné srdce, ale že mal srdce nekonečnej hĺbky, ktoré vedelo ďakovať, ktoré vedelo milovať“[6]. Ježiš si cení malé i veľké prejavy lásky, ktoré mu chceme ponúknuť. Môžeme prosiť Pannu

Máriu, aby naše srdce bolo stále viac podobné Jej srdcu, otvorené Božej milosti a Božím plánom.

[1] Svätý Josemaría, *Brázda*, bod 18.

[2] Svätý Ján Pavol II, *Príhovor*, 5-VI-2004.

[3] Svätý Tomáš Akvinský, *O vyznaní viery*, 2, I.c.

[4] Svätý Josemaría, *List 1*, bod 19.

[5] František, *Homília*, 11-VI-2019.

[6] Citované v J. Echevarría, *Memoria del Beato Josemaría Escrivá*, Rialp, 2. vydanie, Madrid 2000, s. 106.

sk-sk/meditation/pondelok-31-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/ (24.12.2025)